

ת"ד 2026/01/15 - מדינת ישראל נגד כרמלה חן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 2026-01-15 מדינת ישראל נ' חן
בפני כבוד השופטת רוני פרסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

כרמלה חן

הנאשמת

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירות של אי ציות לאור אדום ברמזור - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), נהיגה רשלנית - עבירה לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 17.11.14 סמוך לשעה 09:30, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג סובארו מ.ר. 17-278-23 (להלן: "רכב הנאשמת" או "הסובארו") בכביש 781, מכיוון קרית ביאליק לכיוון קרית אתא והגיעה לצומת עם כביש 22 המרומזר. אותה עת, במקום הנ"ל ומימין לשמאל ביחס לכיוון נסיעת הנאשמת, נסע רכב משא מסוג פיג'ו מ.ר. 75-651-12 (להלן: "הפיג'ו" או "הרכב המעורב") נהוג בידי לאוניד שניידר אשר נכנס לצומת לאחר שהאור ברמזור בכיוון נסיעתו התחלף מאדום לירוק. הנאשמת, כך נטען, נהגה רכבה ברשלנות בכך שלא שמה לב לדרך, לא צייתה לאור האדום ברמזור בכיוון נסיעתה, נכנסה לצומת תוך שהיא חוצה את קו העצירה באור אדום, חסמה דרכו של נהג הפיג'ו וכלי הרכב התנגשו (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם הנאשמת ונהג הפיג'ו. כמו כן נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

3. הנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום וטענה כי חצתה את הצומת באור ירוק. היא לא חולקת על אירוע התאונה ותוצאותיה.

4. מטעם המאשימה העידו רס"ב רמי כהן, בוחן תנועה, המתנדבת גב' ג'ודי גל, מר' ליאוניד שניידר, נהג הרכב המעורב ומר' תומר נגר שנהג ברכב שנסע בכיוון נסיעת הרכב המעורב. כמו כן הוגשו, בין היתר,

עמוד 1

דו"ח בוחן תנועה, סקיצה ותרשים של מקום התאונה, לוח תצלומים, דיסק עם תצלומים, מסמכים רפואיים והודעת הנאשמת במשטרה.

מטעם ההגנה העידה הנאשמת. כמו כן הוגשה מטעמה עדותו במשטרה של העד תומר נגר ושרטוט מטעם הנאשמת.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

המחלוקת בתיק זה נעוצה בשאלה מי נכנס לצומת בניגוד לאור האדום ברמזור בכיוון נסיעתו; הנאשמת או נהג הרכב המעורב. בסופו של יום וכפי שיוסבר להלן בהרחבה, שוכנעתי כי עלה בידי המאשימה להוכיח מעל לכל ספק סביר כי היתה זו הנאשמת אשר נכנסה לצומת באור אדום ברמזור בכיוון נסיעתה.

6. בוחן התנועה רס"ב רמי כהן שטיפל בתיק (להלן: "הבוחן"), ערך רישום נזקים (ת/1), סקיצה (ת/2), לוח תצלומים של זירת התאונה וכלי הרכב המעורבים (ת/3), דיסק עם תמונות (ת/3א'), תרשים (ת/5) ודו"ח בוחן (ת/6), קבע במסקנותיו כי הגורם לתאונה הוא הגורם האנושי.

בדו"ח הבוחן (ת/6) תיאר הבוחן כי מדובר בדרך עירונית, דרך אספלט תקינה בעלת שני נתיבים ישר בכיוון נסיעת רכב הנאשמת ושני נתיבים בכיוון נסיעת הרכב המעורב. הוא ציין כי שדה הראיה בכיוון נסיעת הנאשמת בכביש 781 מכיוון קרית ביאליק פתוח לפניו למרחק 100 מטר ויותר וניתן לראות את הצומת והרמזורים ללא הגבלה או הפרעה, כפי שנבדק בניידת משטרה.

7. הבוחן תיאר את הנזקים אשר נגרמו לכלי הרכב המעורבים:

רכב הנאשמת: מעיכת מגע מלפנים לאחור ומימין לשמאל בדלת נוסע אחורית ובכנף אחורית ימנית, פנס ופגוש. סימני חיכוך ופגיעה בגלגל אחורי ימני.

הרכב המעורב: מעיכת מגע משמאל לימין בפגוש ובמכסה מנוע עם צבע כחול התואם את צבעו של רכב הנאשמת. סימני הצבע על החלק שבין הפגוש למכסה המנוע.

הבוחן תיאר את תכנית הרמזורים וציין כי בין המופעים אין אור ירוק משותף. ציין כי בבדיקת פעילות הרמזורים בצומת במהלך הטיפול בתאונה לא נמצאה כל תקלה בפעילות הרמזורים או בנורות הרמזורים.

יש לציין כי הוגשה תע"צ ממנה כי עולה כי הרמזורים היו תקינים במועד התאונה (ת/9).

8. במסגרת חקירתו הראשית העיד הבוחן כי הסיק שהנאשמת גרמה לתאונה וזאת בהתבסס על עדותו של עד הראיה הניטרלי ובהתבסס על תכנית הרמזורים:

"המסקנות שהובילו אותי זה על סמך עד התאונה הניטרלי וראה את רכב ב' נכנס באור ירוק לצומת ויש לי את תכנית הרמזורים שהיא תקינה."

(פרוטוקול הדיון מיום 30.6.15, עמ' 3, ש' 18-19).

הבוחן הדגים את אופן הפגיעה באמצעות שני כלי רכב כך שהרכב המעורב פגע בצדו הימני של רכב הנאשמת (שם, בעמ' 5, ש' 1-3). הוא ציין כי אינו יכול לקבוע את מקום האימפקט מאחר והרכב המעורב הוזז ממקומו ומאחר ולא היו ממצאים אחרים שיעידו על כך, אך העיד כי התאונה אירעה בתוך הצומת כאשר הרכב המעורב היה בנתיב השמאלי.

9. הבוחן העיד כי רכב הנאשמת נסע בנסיעה רצופה, קיבל מכה וכתוצאה מכך נהדף עד לעצירתו על המדרכה במרחק של 21.80 מטר. הוא הדגיש כי אין בכך כדי ללמד בהכרח שרכב הנאשמת קיבל מכה חזקה בעוצמתה, שכן לדידו, אם רכב הנאשמת נסע במהירות החוקית של 50 קמ"ש בנסיעה רצופה, **"כל מכה בדופן אחורי ימני תגרום לרכב להיזרק ימינה עקב כוחות שמופעלים על הרכב. אין שום דרך לקבוע אם עוצמת המכה היא זו שתגרום לרכב לסטות ימינה זה יכול להיות גם חיכוך קל והתנהגות נהג הרכב הנפגע. בין אם הוא הסיט את ההגה לימין, הגביר מהירותו או לצורך הענין האט את מהירותו."** (פרוטוקול הדיון מיום 30.6.15 בעמוד 6, שורות 6-8).

10. אציין כאן כי איני מקבלת את טענת ב"כ הנאשמת בסיכומיו כי העובדה שהנהג המעורב הזיז את הרכב לבדו מהווה גורם משמעותי לשיבוש חקר האמת. כפי שהעיד הבוחן, הרכב המעורב הוזז לאחור מרחק מזערי על מנת לפנות את הצומת ואין בכך כדי לשנות את מסקנתו בדבר מיקום התאונה בתוך הצומת. יתרה מכך, וכפי שקבע הבוחן, אילו מקום התאונה היה במיקום בו היה הרכב המעורב לאחר שהוזז לאחור, הרי שכל מנגנון עצירת רכב הנאשמת היה משתנה. מכאן מסקנתו כי התאונה ארעה בתוך הצומת.

11. מצאתי כי עדותו של הבוחן מהימנה וכי מסקנתו מבוססת על חומר הראיות. הבוחן העיד כי אמנם לא ניתן לקבוע במדויק את מקום האימפקט, אך עמד על כך שעל סמך הממצאים, הנזקים שנגרמו לכלי הרכב ומיקומו הסופי של רכב הנאשמת וכן על סמך עדותו של עד הראיה ותכנית הרמזורים התקינה, הנאשמת נסעה בנסיעה רצופה וחצתה את הצומת באור אדום.

גרסת נהג הרכב המעורב

12. נהג הרכב המעורב, מר ליאוניד שניידר (להלן: "שניידר"), מסר את גרסתו בחקירה הראשית כדלקמן:

"בתאריך 17.11.2014 אני נסעתי לעבודה. הגעתי לצומת בפנייה ימינה לקרית אתא ופנייה שמאלה לצומת הצריף. אני צריך לפנות שמאלה לצומת הצריף. אני הייתי בנתיב הימני ולפני היה ברמזור אוטו והוא סימן לי שהוא תקוע ושאני יקח את הנתיב השמאלי, בדקתי שאין אף אחד אחורי ועברתי לנתיב השמאלי וזה היה כשהרמזור היה אדום. חיכיתי פחות מדקה עד שהתחלף הרמזור. שמתי הילוך והורדתי אמברקס וכהופיע רמזור ירוק התחלתי לנסוע שמאלה ועשיתי אולי 2 מטר ורק התחלתי לנסוע ופתאום קיבלתי מכה מצד שמאל באוטו שלי ואני עצרתי מיד. הרכב של הנאשמת נסע עוד בערך 20 מטר לכיוון קרית אתא ובמהירות גבוהה מאוד ואני יצאתי מהאוטו לראות מה קורה וחבל שלא ידעתי שאסור להזיז את הרכב בתאונה זה פעם ראשונה שזה קורה לי. האוטו שלי היה באמצע הכביש ואני הפרעתי לנסוע והמנוע היה בסדר ואז הזזתי את הרכב אחורה איפה שהיה מעבר חצייה לתחילת הכביש לשחרר את הכביש." (פרוטוקול הדיון מיום 30.6.15, עמ' 9, ש' 1-10).

שניידר נשאל האם הבחין ברכב הנאשמת לפני התאונה והשיב: "לא ראיתי. לא הסתכלתי שמאל או ימין כשצומת היה עם רמזור והיה לי רמזור ירוק." (שם, בעמ' 9, ש' 16).

13. בחקירתו הנגדית העיד שניידר כי היה בדרכו לעבודה וכי היה איתו ברכב עובד בשם מקסים סימיפולסקי שהוא חבר טוב שלו וכי הוא לא רצה להעיד. הוא ציין כי בזמן הפגיעה עצר ונתן ברקס, אך לא הספיק לעצור וכי זה היה 2-3 מטר מקו העצירה.

14. גרסתו של שניידר כפי שמסר בעדותו תואמת את גרסתו הראשונית שמסר סמוך לאחר התאונה כפי שתועדו בדו"ח הפעולה (ת/7). בשים לב להתרשמותי, מצאתי כי עדותו של שניידר מהימנה וכי לא נפלו סתירות בחקירתו הנגדית. מעדותו עולה כי הוא לא נסע בנסיעה רצופה אלא עקף רכב תקול שהיה לפניו בנתיב הימני ועבר לנתיב השמאלי, עצר ברמזור האדום, חיכה פחות מדקה ורק לאחר שהתחלף הרמזור לירוק החל בנסיעה.

15. לטענת ב"כ הנאשמת בסיכומיו, על פי עדותו של שניידר, ישב על ידו אדם נוסף ברכב בעת התאונה, אך משום מה הוא בחר שלא להעידו בבית המשפט. לטענתו, הימנעותו של שניידר מלהביאו לעדות מלמדת כי היה מעיד לרעתו ולכן שניידר בחר לוותר על עדותו בבית המשפט. לא מצאתי לקבל את טיעוניו של הסניגור המלומד.

16. תחילה יצוין כי נטל הבאת הראיות הוא על המאשימה ולא על נהג המעורב בתאונה. על פי הדין המאשימה נדרשת להביא ראיות מספיקות על מנת לעמוד בנטל ההוכחה מעל לכלל ספק סביר. אין הכרח להביא את כל הראיות, על אחת כמה וכמה כשאין זה ברור כלל וכלל אם אותו נוסע ראה את האור ברמזור בכיוון נסיעתו של שניידר או אם יכול הוא לשפוך אור על נסיבות התרחשותה, כאשר מאידך קיים עד ניטרלי אשר הבחין בתאונה ובאור ברמזור ויכול לספק עדות אובייקטיבית להתרחשויות.

בנסיבות אלה אין בהימנעותה של המאשימה מזימונו של הנוסע כדי להפריך את יתר הראיות אשר הונחו בפניי או לפגוע במסת ההוכחה ובמשקל הסגולי שראיות אלה מספקות וזאת גם בשים לב להתרשמותי החיובית מהעדים עצמם אשר העידו בפניי. הכוונה לשניידר ולנהג הנוסף תומר נגר, כשמהצד האחר, מצאתי כי לא ניתן לסמוך על עדותה של הנאשמת וכי יש לדחות את גרסתה.

למעלה מן הנדרש אציין כי שעה שפרטיו של הנוסע לא הוסתרו, יכולה היתה הנאשמת לזמנו לעדות מטעמה על מנת להפריך את ראיות התביעה. משלא עשתה כן אין לנאשמת להלין בכגון דא אלא על עצמה.

17. לטענת ב"כ הנאשמת בסיכומיו, טענתו של שניידר בדבר קיומו של הרכב התקוע, לא צוינה בעדויותיהם של הבוחן, המתנדבת או העד הניטרלי. הגם שעדי התביעה לא הזכירו בעדויותיהם את קיומו של הרכב התקוע, איני סבורה כי יש בכך כדי להטיל דופי בעדותו של שניידר אשר נמצאה מהימנה כאמור. יתרה מכך, כאמור בגרסה שמסר שניידר למתנדבת, כפי שזו עולה מדו"ח הפעולה מטעמה (7/ת) הוזכר במפורש אותו רכב.

18. מעבר לכך, איני מקבלת את טענת ב"כ הנאשמת בסיכומיו על פיה שניידר הודה כי הוא זה שפגע ברכב הנאשמת, "בניגוד מוחלט לנטען בכתב האישום". בכתב האישום נכתב כי הנאשמת חסמה את דרכו של הרכב המעורב וכלי הרכב התנגשו. גם הבוחן כתב בדו"ח שערך (6/ת) כי הרכב המעורב פגע עם חזית רכבו בדופן ימין של רכב הנאשמת. העובדה שהרכב המעורב פגע ברכב הנאשמת אין משמעותה כי הנהג גרם לתאונה. נהפוך הוא, בשל חסימת נתיב נסיעתו על ידי הנאשמת, פגע הרכב המעורב ברכבה ומכאן אחריותה לתאונה.

גרסת העד הניטרלי

19. מטעם המאשימה העיד מר תומר נגר (להלן: "נגר"), עד ראיה ניטרלי לתאונה שלבקשת ב"כ הנאשמת הוגשה גם העדות שמסר לבוחן במקום התאונה (1/נ), בה צויין כדלקמן:

"היום בשעה 09:15 לערך נהגתי ברכב מסוג שברולט בכביש 22 מכיוון חיפה כללי לכיוון ק.חיים כללי עליתי על כביש 22 במטרה לפנות שמאלה לקרית ביאליק. הייתי בנתיב שמאלי ישר היו לפני שני רכבים עמדו ברמזור אור אדום התחלף האור לירוק ואני אינסטינקטיבית הסתכלתי שמאלה. ראיתי רכב סובארו כחול מגיע מכיוון קרית ביאליק במהירות גבוהה יחסית. נראה לי שהרכב סובארו היה בנתיב השמאלי הרכב הראשון בטור שלנו התחיל להיכנס לצומת כי היה לו אור ירוק ואני ראיתי שעומדת לקרות תאונה כי רכב הסובארו נסע מהר ולא הראה סימני בלימה בכלל. צפרתי ע"מ להתריע היה מאוחר מידי הרכב שהיה לפני ונכנס לצומת פגע עם חזית הרכב בדופן אחורית ימנית של רכב הסובארו, רכב הסובארו הסתבסב ונעצר על המדרכה אחרי הצומת. הרכב המסחרי חזר רברס ע"מ לא להפריע לתנועה ורצתי לבדוק שהכל בסדר ועזרתי..." (1/נ שורות 1-12).

נגר הדגיש בעדותו במשטרה, כי, "רק אחרי שקיבלנו אור ירוק לכיוון הנסיעה שלנו. הוא לא נכנס בצורה מהירה נסע באופן איטי." (שורות 24-25 להודעה). הוא ציין כי התאונה ארעה בתוך הצומת. בבית המשפט חזר נגר על גרסתו הנ"ל ללא סתירות וללא פרכות.

20. עדותו של נגר תומכת ומחזקת את עדותו של שניידר. נגר, אשר עמד עם רכבו שלישי ברמזור בנתיב נסיעתו של שניידר, ראה את התאונה ואת שארע עובר להתרחשותה. הוא העיד כי עמדו לפניו שני רכבים אשר המתינו שהרמזור האדום יתחלף לירוק וכי רק אחרי שהרמזור התחלף לירוק הרכב הראשון בו נהג שניידר נכנס לצומת וזאת באופן איטי. הוא ציין כי ראה את רכב הנאשמת מגיע במהירות גבוהה לצומת ללא סימני האטה.

21. בחקירתו הנגדית העיד נגר כי אינו מכיר את הנהג המעורב ואינו קרוב משפחה שלו. העיד כי לאחר התאונה יצא מרכבו כדי לראות שהנאשמת והנהג המעורב יצאו מהרכב, אך לאחר שנסע משם "בשל מצפוני" חזר כעבור כעשרים עד ארבעים דקות ופנה בעצמו לשוטף שהיה במקום אשר גבה את עדותו בניידת.

נגר העיד בחקירתו כי הנאשמת נסעה במהירות גבוהה של לפחות 80 קמ"ש וכי מאחר שרכבו גבוה הוא הבחין בתאונה ואף צפה את התרחשותה בטרם ארעה ההתנגשות בין שני כלי הרכב נוכח העובדה כי הסובארו לא הראתה סימני האטה ומאחר שעברה באדום.

נגר ציין כי בזמן הקצר שהיה שם אחרי התאונה ראה שצועקים על הנהג המעורב ומתקיפים אותו וכי הנהג המעורב לא דובר עברית כל כך טוב ולכן חזר וזאת מתוך אזרחות טובה ודאגה ומאחר וראה את האמת מול העיניים שלו, שרכב הסובארו עבר באור אדום במהירות גבוהה מאד ללא האטה. העיד כי לאחר התאונה רכב הסובארו עף ונעצר על אי תנועה וכי הרכב המעורב נשאר במקום וכי היה בנתיב השמאלי.

22. מצאתי כי עדותו של נגר מהימנה ואמינה. איני מקבלת את טענות ב"כ הנאשמת בסיכומיו לפיה יש לדחות עדות זו מכל וכל בהיותה "מפוקפקת", בלתי מהימנה ורוויה בסתירות. מדובר בעד ראיה ניטרלי אשר אין לו אינטרס בתוצאות המשפט, עד אשר ראה את התאונה במו עיניו וחזר לזירת האירוע כדי למסור עדותו מרצונו החופשי על מנת שלא ייגרם עוול לנהג המעורב. נגר חזר על גרסתו הראשונית כפי שמסר ביום התאונה ולא מצאתי כי נפלו בין הגרסאות סתירות היורדות לשורשו של עניין.

23. לסיכום, מצאתי כי עדויותיהם של הבוחן, שניידר ונגר לצד חומר הראיות בתיק, מבססים את אשמתה של הנאשמת בגרימת התאונה ותוצאותיה.

גרסת הנאשמת

"אתמול 17.11.14 בשעה 09:30 לערך נהגת ברכב שלי מסוג סובארו מס' 17-278-23 מכיוון צומת הצריף לכיוון קרית אתא. הגעתי לצומת הגדולה הזאתי. היה רמזור אור אדום. עצרתי. יחד עם כולם. התחלף האור לירוק ולא רק זה. גם הסתכלתי בצומת ולא היה שום רכב. איך שהתחלתי לנסוע פתאום הרגשתי חבטה שסובב לי את כל האוטו ועלה האוטו על המדרכה והטמבון עף 50 מ'. זהו. זה מה שקרה. אם אני עומדת ברמזור אור אדום למה שאני אסע באדום? ברגע שהתחלף לירוק התחלתי את הנסיעה. זהו. איך הוא יכול להגיד שנסעתי באור אדום. הרי אני לא באתי וחתכתי את הצומת. עצרתי. הייתי בעצירה מלאה. זה מה שהיה. הוא בא מכיוון המפּרָץ ואם אני הייתי נוסעת קצת יותר מהר הוא לא היה פוגע בי בכלל, ככה זה נראה לי. הוא כנראה רצה להספיק את הרמזור, יכול להיות. לא יודעת. אחרי שזה קרה הוא החזיר את האוטו לצומת." (שורות 1-9 בעמוד 2).

הנאשמת העידה כי היא מכירה את מקום התאונה ונוסעת שם באופן תדיר וכי היתה בתחילת הנסיעה מבחינת מהירותה. היא הוסיפה כי לא הצליחה לבלום בשל מהירות נסיעתו הגבוהה של הרכב המעורב.

25. על גרסתה הנ"ל חזרה הנאשמת בבית המשפט וציינה עוד כי היתה ראשונה בצומת ברמזור אדום וכי "עצרתי עצירה מלאה, חיכיתי שיתחלף הרמזור, ברגע שהתחלף, קודם כל אני גם הסתכלתי ימינה, אני לא סומכת על הרמזור, הסתכלתי ימינה לראות אם איזה מטורף או מישהו ורצה לגנוב את הרמזור. לא היה אף אחד, התחלתי לנסוע, איך שהתחלתי, בתחילת הצומת הוא בא במהירות, הרכב שפגע בי, בא במהירות מצד ימין, מהמפּרָץ, הוא בא במהירות כזו שנתן לי העיף אותי, אני עפתי לסיבוב עברתי את הצומת ועליתי על המדרכה והוא נשאר באותו מקום, לא זז. הוא מספר שבאתי במהירות של שמונים, אם הייתי באה במהירות של שמונים, לא היה מצליח להכנס בי. אני רק התחלתי את הנסיעה מהרמזור האדום אין שום סיכוי שבעולם שאני אגיע לרמזור אדום ואני אסע. אין סיכוי."

(פרוטוקול הדיון מיום 6.3.17, עמ' 27, שורות 1-9).

הנאשמת הגישה שרטוט של אופן ומיקום התרחשות התאונה (נ/2).

26. הנאשמת עומתה בחקירתה עם עדותה לפיה כלל לא ראתה את הרכב המעורב, טענה שאינה מתיישבת עם עדותה לפיה הסתכלה ימינה לוודא שאף אחד לא מנסה "לגנוב" את הרמזור. הנאשמת ענתה;

"ת. אמרתי לך, כשהתחלתי לנסוע הוא לא היה, הוא בא בספיד, לא יודעת איך הגיע, הסתכלתי בצומת, ימינה לא היה שם רכב."

(פרוטוקול הדיון מיום 6.3.17, עמ' 28, ש' 22-23).

לנאשמת אין אפוא כל הסבר לעובדה כי לא הבחינה ברכב המעורב, אם לטענתה התחילה בנסיעה לאחר עצירה מוחלטת ולאחר שהביטה ימינה לכיוון נסיעתו של הרכב המעורב.

הדעת נותנת כי אם הנאשמת היתה מביטה ימינה כפי שטענה הרי שלא היתה כל סיבה שלא תבחין ברכב המעורב אשר עמד ראשון בנתיב שלו. מעבר לכך, טענתה של הנאשמת כי הרכב המעורב הגיע ב"ספיד" אינה מתיישבת עם עדותו של עד הראיה, נגר, לפיה הנהג המעורב נכנס לצומת באופן איטי. בעניין זה טענה הנאשמת כי נגר "משקר".

27. גרסתה של הנאשמת לפיה לא נסעה במהירות עומדת בניגוד לעדותו של עד הראיה, נגר, אשר העיד כי ראה מצד שמאל את רכב הנאשמת מגיע במהירות לצומת בלי סימני האטה. הנאשמת אף הודתה כי לא לחצה על דוושת הברקס, מה שמחזק את גרסתו של נגר כי נסעה בנסיעה רצופה.

בהקשר זה אני דוחה את טענת ב"כ הנאשמת בסיכומיו כי אילו הנאשמת היתה נוסעת במהירות גבוהה סביר להניח כי היתה מאבדת שליטה על הרכב ומתהפכת באשר מדובר בתוצאה אפשרית אך לא הכרחית.

כמו כן, אני דוחה את טענת ב"כ הנאשמת כי הפגיעות בכלי הרכב מעידות כי הרכב המעורב פגע ברכבה של הנאשמת בעוצמה ובמהירות. כאמור, על פי עדותם של שניידר ונגר, שניידר נסע באופן איטי. מעבר לכך, הבוחן הגיע למסקנתו לאחר שבחן את הנזקים שנגרמו לכלי הרכב.

28. הנאשמת עומתה בחקירתה עם כך שעל פי הנזקים ברכבה ולפי מיקום עצירת הרכב באופן סופי קבע הבוחן כי היא לא היתה מעורבת בתאונה בתחילת הנסיעה בכניסה לצומת אלא במהלך נסיעה רצופה ובמהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, כפי שגם העיד העד הניטרלי, והיא חזרה על טענתה לפיה התאונה קרתה בכניסה לצומת. מצאתי לדחות את גרסתה של הנאשמת.

29. התרשמתי כי גרסתה של הנאשמת לפיה חצתה את הצומת באור ירוק אינה מתיישבת עם חומר הראיות בתיק ועם עדותו של עד הראיה. בחקירתה הנגדית של הנאשמת התגלו סתירות המטילות דופי באמיתות גרסתה וכאשר עומתה עם חומר הראיות ועם עדותם של עד הראיה והנהג המעורב היא לא נתנה הסברים מניחים את הדעת ולא הצליחה ליישב את הסתירות כאמור.

30. לאור כל האמור, במחלוקת העובדתית בין גרסת המאשימה, הנתמכת בעדויותיהם של הבוחן, הנהג המעורב ועד הראיה אשר נמצאו מהימנות וכן בראיות שהוגשו לרבות דו"ח הבוחן, עדותו של עד הראיה מיום האירוע ותמונות הזירה והנזקים שנגרמו לכלי הרכב, לבין גרסתה של הנאשמת, אשר אינה נתמכת בראיות כלשהן ואף עומדת בניגוד לראיות ולעדויות של עד הראיה הניטרלי, אני מבכרת את גרסת עדי המאשימה.

31. לעניין הנזק הוגשה תעודה רפואית של שניידר (ת/8) ממנה עולה כי התלונן על כאבי ראש ושחרר מבית החולים עם המלצה למנוחה. כמו כן הוכח כי נגרם נזק לכלי הרכב כפי שגם עולה מהתמונות.

סוף דבר

32. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

33. טיעונים לעונש יישמעו בדיון ביום 20.11.17 בשעה 12:30.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לדיון בהתאם.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ח, 05 נובמבר 2017, בהיעדר הצדדים ובהסכמתם